

CELIS, Richard (Lille 11 augustus 1929).

Werd, na de Grieks-Latijnse humaniora aan het jezuïetencollege in Turnhout, doctor in de rechten en licentiaat in het notariaat (Katholieke Universiteit Leuven, 1954). Aan dezelfde universiteit volgde Celis in 1954-1955 politieke en administratieve wetenschappen. Aan de Parijse Sorbonne specialiseerde hij zich tijdens het academiejaar 1955-1956 in het commercieel recht. Hij was van 1954 tot 1958 als advocaat ingeschreven aan de balie in Leuven en in Turnhout. In 1958 vestigde hij zich als notaris in Antwerpen.

In zijn geboortedorp stichtte Celis eerst een scouts-groep (1947), later een **Davidsonsfondsafdeling** (1954). In Leuven was hij aanvankelijk beheerder (1951-1952), nadien redactiesecretaris (1952-1953) en ten slotte hoofdredacteur (1953-1954) van **Ons Leven** waarvan hij in 1953 opnieuw een weekblad maakte. In 1954-1955 was hij voorzitter van de interuniversitaire **Vereniging van Vlaamse Studenten**. Hij organiseerde in Amsterdam een **Algemeen Nederlands Studentencongres** (februari 1955) en gaf

Studentenspiegel der Nederlanden (1955) uit, een Groot-Nederlands studentenblad.

Na zijn studies stichtte hij Campinia Academica (1956), een vereniging van universitaires in de Antwerpse Kempen die later overging in het **Verbond der Vlaamse Academici**. Hij was in 1957 de oprichter en de eerste voorzitter van de Kempense Koffietafel die invloedrijke Kempenaars rond problemen van de regio samenbracht.

In 1958 werd Celis lid van de raad van bestuur van het **Algemeen Nederlands Zangverbond (ANZ)**, later ondervoorzitter en in 1987, na het overlijden van Valeer Portier, voorzitter. In 1988 blies hij als voorzitter de sinds 1981 bestaande **Vlaamse Culturele Koepel** van pluralistische Vlaamse verenigingen, nieuw leven in. Eind 1992 nam hij, officieel om gezondheidsredenen, ontslag als voorzitter van het ANZ, waarvan hij in 1993 erevoorzitter werd. In 1994 werd hij voorzitter van de Vlaanderen-Europa Elfdaagse die, met de steun van de Vlaamse regering en de medewerking van vele Vlaamse gemeenten, de bevolking nauwer bij het autonome Vlaanderen wil betrekken. In 1992 was hij kandidaat voor het voorzitterschap van de **Vlaamse Toeristenbond – Vlaamse Automobilistenbond**, maar hij trok zich terug.

Celis is een Groot-Nederlander: Vlaanderen en Nederland moeten de krachten bundelen bij de Europese eenmaking, naar analogie met de georganiseerde francofonie. Hij vreest de 'veramerikanisering', de Angelsaksische druk op taal en cultuur. Geïnspireerd door priester Adolf Daens vindt hij de V.B. een sociale beweging.

Bij het bredere publiek is Celis vooral gekend als ANZ-voorzitter (1987-1992). Hij poogde het jaarlijks **Vlaams Nationaal Zangfeest**, het uithangbord van het ANZ, te moderniseren. In zijn toespraken tijdens het Zangfeest sneed hij onderwerpen aan als de verloedering van het leefmilieu, de ontmenselijking van de arbeid, de verzuiling en het militair opbod. Zijn oefening om de traditionele thematiek van de V.B. in een bredere en actuelere context te plaatsen, stuitte op veel weerstand bij extreem-rechtse nationalist. In 1991 nam hij ontslag uit protest tegen wat hij noemde een "modderoorlog", gevoerd door "partijmensen die zich verdekt opstellen". Bedoeld werd het **Vlaams Blok**. De raad van bestuur schaarde zich unaniem achter de voorzitter. Eind 1992 stapte Celis definitief op. Hij verlegde zijn activiteiten naar de Vlaanderen-Europa Elfdaagse.

PETER RENARD